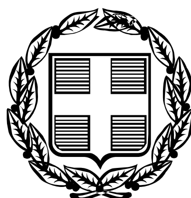

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΡΙΤΟ Αρ. Φύλλου 292

13 Απριλίου 2010

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ - ΛΟΙΠΟΙ ΦΟΡΕΙΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Με την υπ' αριθμ. 1826/9-3-2010 πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 1 του Ν. 3549/2007 και της υπ' αριθμ. Φ.122.1/171/89650/Β2/13-8-2007 (ΦΕΚ 1466/13-8-2007/τ.Β΄) Υπουργικής Απόφασης, διορίζεται ο με θητεία Λέκτορας Δημήτριος Μούρτζης του Ανδρέα σε θέση με θητεία της βαθμίδας Επίκουρου Καθηγητή του Κατασκευαστικού Τομέα του Τμήματος Μηχανολόγων και Αεροναυπηγών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, με γνωστικό αντικείμενο «Μέθοδοι Προγραμματισμού και Ελέγχου Συστημάτων Παραγωγής».

(Αριθμ. βεβ. ΥΔΕ/Υπ. Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων 5516/29-3-2010).

Με την υπ' αριθμ. 3732/15-3-2010 πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 1 του Ν. 3549/2007 και της υπ' αριθμ. Φ.122.1/171/89650/Β2/13-8-2007 (ΦΕΚ 1466/13-8-2007/τ.Β΄) Υπουργικής Απόφασης, διορίζεται ο Λέκτορας Ευστράτιος Κωλέτσης του Νικολάου, σε θέση με θητεία της βαθμίδας του Επίκουρου Καθηγητή του Χειρουργικού Τομέα του Τμήματος Ιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Πανεπιστημίου Πατρών, με ιδιαίτερη επιστημονική δραστηριότητα στο γνωστικό αντικείμενο «Καρδιοθωρακοχειρουργική με εξειδίκευση στη Θωρακοχειρουργική».

(Αριθμ. βεβ. ΥΔΕ/Υπ. Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων 5498/29-3-2010).

Με την υπ' αριθμ. 2327/12.3.2010 πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 1 του Ν. 3549/2007 και της υπ' αριθμ. Φ.122.1/171/89650/Β2/13-8-2007 (ΦΕΚ 1466/13-8-2007/τ.Β΄) Υπουργικής Απόφασης, διορίζεται ο Αναπληρωτής Καθηγητής Κρίτωνας Φίλος του Σπυρίδωνα, σε μόνιμη θέση της βαθμίδας του Καθηγητή του Χειρουργικού Τομέα του Τμήματος Ιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Πανεπιστημίου Πατρών, με ιδιαίτερη επιστημονική δραστηριότητα στο γνωστικό αντικείμενο «Αναισθησιολογία και Εντατική Παρακολούθηση».

(Αριθμ. βεβ. ΥΔΕ/Υπ. Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων 5516/29-3-2010)

Με την υπ' αριθμ. 3933/24-3-2010 πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 1 του Ν. 3549/2007 και της υπ' αριθμ. Φ.122.1/171/89650/Β2/13-8-2007 (ΦΕΚ 1466/13-8-2007/τ.Β΄) Υπουργικής Απόφασης, διορίζεται ο με θητεία Λέκτορας Κων/νος Παπαγγελής του Βασιλείου, σε θέση με θητεία της βαθμίδας του Επίκουρου Καθηγητή του Τμήματος Επιστήμης των Υλικών της Σχολής Θετικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Πατρών, με γνωστικό αντικείμενο «Σχεδιασμός-ανάπτυξη ή/και μελέτη φυσικών-χημικών ιδιοτήτων μοριακών υλικών τεχνολογικού ενδιαφέροντος».

(Αριθμ. βεβ. Υ.Δ.Ε./Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων 6066/1-4-2010).

Με την υπ' αριθμ. 4107/24-3-2010 πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 3 του Ν. 2517/1997, του άρθρου 25 παρ. 1 του Ν. 3549/2007 και της υπ' αριθμ. Φ.122.1/171/89650/Β2/13-8-2007 (ΦΕΚ 1466/13-8-2007/τ.Β΄) απόφασης του ΥπΕΠΘ, μονιμοποιείται ο Γεώργιος Χάχαλης του Νικολάου, στη θέση της βαθμίδας του Επίκουρου Καθηγητή του Παθολογικού Τομέα Ι του Τμήματος Ιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Πανεπιστημίου Πατρών, επειδή έχει τα νόμιμα προσόντα.

Ο Πρύτανης
ΣΤΑΥΡΟΣ Α. ΚΟΥΜΠΙΑΣ

Διορθώσεις Σφαλμάτων

Στο υπ' αριθμ. 32/22.1.2010/τ.Γ΄ΦΕΚ (σελ. 228) που δημοσιεύθηκε η υπ' αριθμ. 24922 π.ε./13.1.2010 πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών, διορθώνεται:

Από το εσφαλμένο της:

«Αλεξάνδρας Μιχαλάκη του Παναγιώτη Νικολόπουλου», [...]»,

στο ορθό:

«Αλεξάνδρας Μιχαλάκη του Παναγιώτη Νικολακόπουλου».

(Από το Πανεπιστήμιο Πατρών)

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ Δ.Ε.Π.
ΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Αριθμ. 29/2009

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ και άρθρο 5 του Π.Δ. 160/2008).

Αποτελούμενο από τους Ηλία Γιαννακάκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, ως Πρόεδρο (ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), Αθανάσιο Ράντο, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας (ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), Θεοχάρη Δημακόπουλο, Αντιπρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου (ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), Ιωακείμ Γρυσπολάκη, Πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης και Στυλιανό Κατρανίδη, Αντιπρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, ως μέλη.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στις 12 Οκτωβρίου 2009, ημέρα Δευτέρα και ώρα 17.00' μ.μ., στο κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας, με παρούσα τη Γραμματέα του Δημητρία Μουζάκη, Προϊσταμένη της Γραμματείας του Δ΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (ο Γραμματέας του Συμβουλίου Βασίλειος Μανωλόπουλος, Προϊστάμενος της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είχε κώλυμα). Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η εκδίκαση, μετά την 22/2009 απόφασή του, της πειθαρχικής αγωγής που έχει ασκηθεί από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας κατά του Γεράσιμου Σολδάτου του Θεοδώρου, Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου αυτού, ο οποίος κλήθηκε νόμιμα, όπως προκύπτει από το επιδοθέν στις 16/9/2009 και επιστραφέν με το υπ' αριθμ. πρωτ. 573/25.9.2009 έγγραφο του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, για να απολογηθεί γραπτώς ή προφορικώς ενώπιον του Συμβουλίου τούτου. Όπως προκύπτει ο εγκαλούμενος δεν προσήλθε, αλλά υπέβαλε το αριθ. πρωτ. 22573/29-9-2009 απολογητικό υπόμνημα προς το Πειθαρχικό Συμβούλιο. Το πειθαρχικό παράπτωμα για το οποίο εγκαλείται ο ανωτέρω καθηγητής περιγράφεται στο από 26.3.2009 παραπεμπτήριο έγγραφο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Αφού 1. άκουσε τον Εισηγητή της υποθέσεως Θεοχάρη Δημακόπουλο Αντιπρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο οποίος διάβασε την πειθαρχική αγωγή, την 22/2009 απόφαση του Συμβουλίου τούτου και το αριθ. πρωτ. 22573/29-9-2009 απολογητικό υπόμνημα του εγκαλούμενου και 2. μελέτησε όλα τα στοιχεία του φακέλου, σκέφθηκε κατά το νόμο:

Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου που σχηματίσθηκε, μεταξύ των οποίων και το υπ' αριθμ. 809/2006 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης, το υπ' αριθμ. 1666/2006 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Θεσσαλονίκης, που επιδόθηκαν στον εγκαλούμενο καθηγητή στις 5.9.2006 και στις 21.12.2006, αντίστοιχα (βλ. σχετ. αποδεικτικά επίδοσης στο φάκελο της υπόθεσης), καθώς και οι υπ' αριθμ. 42-51/26.5.2008 αποφάσεις του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου (Μ.Ο.Δ.) Σερρών, προέκυψαν τα ακόλουθα: Ο εγκαλούμενος Γεράσιμος Σολδάτος του Θεοδώρου, που γεννήθηκε στην Αθήνα το έτος 1956, συνήψε στις 31.8.1978 νόμιμο γάμο μετά της Μαρίας θυγ. Βασιλείου Σταυροπούλου, η οποία γεννήθηκε στην Αθήνα στις 25.7.1957. Από το γάμο τους αυτόν απέκτησαν πέντε τέκνα: α) τη Σταυρούλα, που γεννήθηκε στην Αθήνα στις 14.11.1978, β) τον Θεόδωρο, που γεννήθηκε στη Μασαχουσέτη των Η.Π.Α. στις 27.7.1982, γ) την Ελένη, που γεννήθηκε στην Αθήνα στις 7.7.1986, δ) τη Βασιλική, που γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 22.9.1994, και ε) τον Αναστάσιο, που γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 8.4.1996. Από τον Αύγουστο του 1993 μετοίκησαν με τα τρία τέκνα τους που είχαν αποκτήσει έως τότε στη Θεσσαλονίκη, λόγω της επαγγελματικής απασχόλησης του εγκαλουμένου, που διορίσθηκε αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Από την αρχή εμφανίστηκαν προβλήματα στην έγγαμη συμβίωσή τους εξαιτίας του βίαιου χαρακτήρα του εγκαλουμένου, ο οποίος επιδείκνυε βάναυση συμπεριφορά προς τη σύζυγό του και τα τέκνα τους με επαναλαμβανόμενες βιαιοπραγίες σε βάρος τους μέχρι τις 24 Νοεμβρίου 2005 οπότε απέπεμψε τη σύζυγό του από την οικογενειακή στέγη και διακόπηκε η έγγαμη συμβίωσή τους. Ειδικότερα, ο εγκαλούμενος: 1. Στη Θεσσαλονίκη κατά το χρονικό διάστημα από 17.2.1998 έως 6.11.2005 με περισσότερες πράξεις, που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, προξένησε στη σύζυγό του Μαρία Σολδάτου σωματικές βλάβες και πιο συγκεκριμένα:

Α) Στη Θεσσαλονίκη στις 17 Φεβρουαρίου 1998 κτύπησε την ήδη τυφλή στο αριστερό μάτι Μαρία Σολδάτού με τα χέρια του αλλά και με ξύλινη κουτάλα στο πρόσωπο και το κεφάλι και στο υπόλοιπο σώμα της. Τα κτυπήματα του ήταν ιδιαιτέρως σφοδρά, κατευθυνόμενα κυρίως στο πρόσωπο και το κεφάλι της παθούσας και με την ξύλινη κουτάλα της επέφερε ένα δυνατό πλήγμα στο δεξί της μάτι και της προκάλεσε θλάση του σκληρού χιτώνα, αιμορραγία του υαλοειδούς και σταφύλωμα από 10η βραδινή έως 1η πρωϊνή ώρα και στις 11.3.1998 εξαιτίας των οποίων αυτή υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση στο δεξιό οφθαλμό χωρίς λειτουργικό αποτέλεσμα, με συνέπεια μετά από χρονικό διάστημα οκτώ περίπου μηνών να απολέσει ολικά την όρασή της και να μην μπορεί να χρησιμοποιήσει το σώμα της για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Β) Το μήνα Ιούνιο (αρχές καλοκαιριού) του έτους 1998, και σε ημερομηνία που δεν προσδιορίσθηκε κτύπησε με σφοδρότητα, με γροθιές στο πρόσωπο και το κεφάλι τη Μαρία Σολδάτου. Τα πλήγματα δε που της επέφερε με τον τρόπο αυτό ήταν ιδιαίτερα σφοδρά, κατευθυνόμενα στο πρόσωπο και το κεφάλι της παθούσας, με αποτέλεσμα να της προκαλέσει εκρίζωση των εμπρόσθιων οδόντων.

Γ) Το ίδιο διάστημα (αρχές του καλοκαιριού του έτους 1998) τη χτύπησε και πάλι με γροθιές στο πρόσωπο και το κεφάλι, με αποτέλεσμα να προκαλέσει σ' αυτή ρήξη του τύμπανου του δεξιού αυτιού και έκτοτε αυτή να πάσχει εξαιτίας του λόγου αυτού και από βαρηκοΐα και να μην μπορεί να χρησιμοποιήσει το σώμα της για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Δ) Στις 18 Ιουλίου 2005, κτύπησε με ιδιαίτερη σκληρότητα και σφοδρότητα με γροθιές στο πρόσωπο την ήδη ολικά τυφλή σύζυγό του Μαρία Σολδάτου, με αποτέλεσμα να προξενήσει σ' αυτή θλάση (κόψιμο) του λοβού του αριστερού της αυτιού και άλλες σωματικές βλάβες, εξαιτίας των οποίων αυτή δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει το σώμα της για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ε) Στις 15 Σεπτεμβρίου 2005, κτύπησε με ιδιαίτερη σκληρότητα και σφοδρότητα με γροθιές και κλωτσιές την ήδη ολικά τυφλή σύζυγό του, σε όλο της το σώμα. Τα κτυπήματα του ήταν ιδιαιτέρως σφοδρά, στρέφονταν σε όλο της το σώμα και με αυτά της προκάλεσε σωματικές βλάβες τέτοιου βαθμού, ώστε να είναι αδύνατον σε αυτήν να κουνήσει τα χέρια της και να χρησιμοποιήσει το σώμα της για μεγάλο χρονικό διάστημα.

ΣΤ) Στις 5 Νοεμβρίου 2005 κτύπησε με ιδιαίτερη σκληρότητα και σφοδρότητα, με γροθιές και με αναπτήρα που κρατούσε, στο κεφάλι και το πρόσωπο την ήδη ολικά τυφλή σύζυγό του, με αποτέλεσμα να προξενήσει σ' αυτή θλαστικό τραύμα στην μετωπιαία χώρα και άλλες σωματικές βλάβες τέτοιου βαθμού, ώστε να είναι αδύνατον σ' αυτή να χρησιμοποιήσει το σώμα της για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ζ) Στις 6 Νοεμβρίου 2005 κτύπησε με ιδιαίτερη σκληρότητα και σφοδρότητα, με γροθιές στο πρόσωπο και στο κεφάλι και με κλωτσιές σε όλο της το σώμα, την ήδη ολικά τυφλή σύζυγό του και με καλσόν, το οποίο μετέτρεψε σε βρόγχο, επανειλημμένα την έσφιξε στο λαιμό και της προκάλεσε κίνδυνο για τη ζωή της και σωματικές βλάβες σε τέτοιο βαθμό, ώστε να είναι αδύνατον σε αυτή να χρησιμοποιήσει το σώμα της για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Με τις παραπάνω πράξεις του και με τους παραπάνω τρόπους ο εγκαλούμενος προξένησε στην παθούσα κίνδυνο για τη ζωή της και σωματικές βλάβες (ολική τύφλωση, ρήξη τύμπανου δεξιού αυτιού, βαρηκοΐα κ.λπ) που εμπόδισαν αυτήν σημαντικά και για πολύ χρόνο να χρησιμοποιεί το σώμα της, αποτελέσματα που επιδίωκε ο κατηγορούμενος.

Ομοίως στη Θεσσαλονίκη κατά το χρονικό διάστημα από 9.11.2002 μέχρι 24.11.2005, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, με συνεχώς σκληρή συμπεριφορά προξένησε σωματικές κακώσεις σε πρόσωπα που δεν είχαν συμπληρώσει το δέκατο έβδομο έτος της ηλικίας τους, τα οποία αυτός είχε υπό την επιμέλεια και προστασία του και, συγκεκριμένα, στον παραπάνω τόπο και κατά το πιο πάνω χρονικό διάστημα επανειλημμένα και συχνά ασκούσε σωματική βία, χειροδικούσε και χτυπούσε με τα χέρια του και με δερμάτινη ζώνη διπλωμένη στα δύο, αδιαφορώντας για τα παθήματα τους και χάνοντας το αναγκαίο ανασταλτικό έναντι των παθημάτων τους αίσθημα, που υπάρχει σε κάθε φιλάνθρωπο και με κατανόηση σκεπτόμενο άνθρωπο, και προξένησε έτσι πολλαπλές σωματικές βλάβες στα παρακάτω πρόσωπα που αυτός είχε υπό την επιμέλεια και προστασία του: α) κατά το χρονικό διάστημα από 9.11.2002 μέχρι 6.7.2003 στη θυγατέρα του Ελένη Σολδάτου, που γεννήθηκε στις 7.7.1980, β) κατά το χρονικό διάστημα από 9.11.2002 μέχρι 24.11.2005 στην θυγατέρα του Βασιλική Σολδάτου, που γεννήθηκε στις 22.9.1994, και στο γιό του Αναστάσιο Σολδάτο, που γεννήθηκε στις 8.4.1996. Για τις ανωτέρω πράξεις που στοιχειοθετούν τα εγκλήματα της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης κατ' εξακολούθηση (αρθρ. 98, 308, 310 Π.Κ.) και της σωματικής βλάβης ανηλίκων κατ' εξακολούθηση και κατά συρροή (αρθρ. 94, 98, 312 Π.Κ.), κακουργηματικού και πλημμεληματικού χαρακτήρα, αντιστοίχως, ο εγκαλούμενος καθηγητής έχει καταδικασθεί, πρωτοδίκως, από το Μ.Ο.Δ. Σερρών (βλ. σχετ. απόφ. 42-51/2008, κατά των οποίων έχει ασκηθεί έφεση) σε ποινή κάθειρξης 16 ετών και αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων του για δύο έτη.

Από τα πιο πάνω στοιχεία αποδεικνύεται πλήρως κατά τη κρίση του Πειθαρχικού Συμβουλίου ότι ο εγκαλούμενος καθηγητής είναι υπαίτιος των προαναφερομένων πράξεων για τις οποίες μάλιστα όπως ανωτέρω εκτίθεται καταδικάστηκε με τις ανωτέρω αποφάσεις του Μ.Ο.Δ. Σερρών και κρατείται στο κατάστημα κράτησης Λάρισας. Επομένως ετέλεσε το αποδιδόμενο σ' αυτόν πειθαρχικό παράπτωμα δηλαδή διαγωγή ασυμβίβαστο στην αξιοπρέπεια του Πανεπιστημιακού Λειτουργού σύμφωνα με τα άρθρα 326 επ. του ν. 5343/1932 και του ν. 249/1976. Ο προβαλλόμενος με το απολογητικό υπόμνημα ισχυρισμός του εγκαλούμενου ότι δηλαδή αυτός δεν διέπραξε τις ανωτέρω αξιόποινες πράξεις και αληθής υποτιθέμενος δεν ευσταθεί, αφού αυτός αναιρείται από το περιεχόμενο των αριθ. 42-51/26-5-2008 καταδικαστικών αποφάσεων του Μ.Ο.Δ. Σερρών με τις οποίες κηρύχθηκε ο ανωτέρω ομόφωνα ένοχος για τη διάπραξη των παραπάνω αξιόποινων πράξεων.

Στη προκειμένη υπόθεση, το Συμβούλιο λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητα του πιο πάνω πειθαρχικού παραπτώματος και τις εν γένει συνθήκες τέλεσης αυτού, καθώς και το βαθμό υπαιτιότητας του εγκαλούμενου, κρίνει ότι η προσήκουσα ποινή που πρέπει να του επιβληθεί κατ' άρθρο 329 του ν. 5343/1932 είναι εκείνη της οριστικής απόλυσης.

Για τους λόγους αυτούς:

Κρίνει τον εγκαλούμενο Γεράσιμο Σολδάτο του Θεοδώρου, Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, υπαίτιο τέλεσης του αναφερομένου στο σκεπτικό πειθαρχικού παραπτώματος και

Επιβάλλει σ' αυτόν τη πειθαρχική ποινή της οριστικής απόλυσης.

Κρίθηκε και συντάχθηκε στην Αθήνα στις 12 Οκτωβρίου 2009.

Ο Πρόεδρος	Η Γραμματέας
ΗΛ. ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ	ΔΗΜ. ΜΟΥΖΑΚΗ

Απαγγέλθηκε δε δημόσια στην αίθουσα συνεδριάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας στις 7.12.2009.

Ο Πρόεδρος	Η Γραμματέας
Π.Ν. ΦΛΩΡΟΣ	ΔΗΜ. ΜΟΥΖΑΚΗ

Αριθμός 1/2010

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ και άρθρο 5 του Π.Δ. 160/2008).

Αποτελούμενο από τους Γεώργιο Καλαμίδα, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, ως Πρόεδρο, Αθανάσιο Ράντο, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου Επικρατείας, (ο Πρόεδρος και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), Φλωρεντία Καλδή, Αντιπρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου (ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), Γεώργιο Ζέρβα, (αναπληρωματικό μέλος), Πρύτανη του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, (το τακτικό μέλος Ιωακείμ Γρυσπολάκης, Πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης, είχε κώλυμα) και Σωτήριο Λουκά, Αντιπρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ως μέλη.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση την 14η Δεκεμβρίου 2009, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.00, στο κατάστημα του Συμβουλίου Επικρατείας, με παρόντα τον Γραμματέα του Συμβουλίου Βασίλειο Μανωλόπουλο, Προϊστάμενο της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η εκδίκαση, μετά την 11/2000 απόφασή του, της από 18.10.2007 αιτήσεως του Σωτηρίου Τσεμεντζή, περί επαναλήψεως της πειθαρχικής διαδικασίας, μετά την 1490/2006 απόφαση του Αρείου Πάγου (Στ΄ Ποινικό Τμήμα - σε Συμβούλιο), επί πειθαρχικής αγωγής η οποία εστρέφετο εναντίον του και επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθ. 11/2000 απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Ο αιτών κλήθηκε νόμιμα και παραστάθηκε στο ακροατήριο, αυτοπροσώπως και μετά των πληρεξουσίων του δικηγόρων Κωνσταντίνου Χιώλου, (Α.Μ. 2192) και Αλεξ. Στρίμπερη (Α.Μ. 16630) τους οποίους διόρισε στο ακροατήριο.

Αφού άκουσε: 1) την Εισηγήτρια της υποθέσεως Φλωρεντία Καλδή, Αντιπρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία διάβασε την 11/2000 απόφαση του Συμβουλίου τούτου β) τον αιτούντα καθώς και τους πληρεξουσίους δικηγόρους του, οι οποίοι ζήτησαν την παραδοχή της αιτήσεως και την ακύρωση της υπ' αριθ. 11/2000 αποφάσεως του Συμβουλίου (βλέπε ταυτάριθμο πρακτικό Συνεδριάσεως),

και 2) μελέτησε τα σχετικά έγγραφα, σκέφθηκε κατά το νόμο:

Ι. Εναντίον του αιτούντος Σωτηρίου Τσεμεντζή, νευροχειρούργου, τέως Καθηγητή του Τμήματος Ιατρικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ασκήθηκε πειθαρχική αγωγή από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Με την 25/1999 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, ο ήδη αιτών κλήθηκε να απολογηθεί για το πειθαρχικό παράπτωμα, που αναφέρεται σ' αυτή και που του αποδίδεται με την προαναφερόμενη από 12.12.1997(ΕΜΠ.9) πειθαρχική αγωγή του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Η εν λόγω πειθαρχική αγωγή αφορά σε πράξεις που συνιστούν βαρεία παράβαση των υπηρεσιακών καθηκόντων, καταδεικνύουν διαγωγή απάδουσα στην αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού και εκθέτουν σοβαρώς το γόητρο του Σώματος των ακαδημαϊκών διδασκάλων. Ειδικότερα, ο αιτών κατηγορείται στο ότι ζήτησε και έλαβε χρηματικό αντάλλαγμα που δεν είχε το δικαίωμα να λάβει, για μελλοντική του ενέργεια, περιλαμβανομένη στα καθήκοντα του. Επί της ανωτέρω πειθαρχικής αγωγής εκδόθηκε η 11/2000 απόφαση του Πειθαρχικού τούτου Συμβουλίου με την οποία έγινε δεκτό ότι ο τότε εγκαλούμενος και ήδη αιτών την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας τέλεσε το αποδιδόμενο σ' αυτόν πειθαρχικό αδίκημα ήτοι: Απαίτησε αντάλλαγμα που δεν δικαιούταν για μελλοντική του ενέργεια περιλαμβανόμενη στα καθήκοντα του. Συγκεκριμένως, το Συμβούλιο δέχθηκε ότι το ανωτέρω πειθαρχικό παράπτωμα θεμελιώνουν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά. Ο εγκαλούμενος, Σωτήριος Τσεμεντζής στα Ιωάννινα την 4.6.1996, προκειμένου να προβεί σε χειρουργική επέμβαση του Αλβανού υπηκόου RAMOS BENDO του RESTULI, νοσηλευόμενου στη ως άνω Νευροχειρουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων, της οποίας ο εγκαλούμενος ήταν Διευθυντής, απαίτησε αρχικώς 400.000 δρχ. και έλαβε τελικώς κατόπιν διαπραγματεύσεων από τον γαμβρό του ασθενούς GUSHI ADMIR του STEFAN, κάτοικο Αργυροκάστρου Αλβανίας, 300.000 δρχ., ποσό το οποίο δεν είχε δικαίωμα να λάβει για να ενεργήσει την ενδεδειγμένη στον ανωτέρω ασθενή χειρουργική επέμβαση. Ο GUSHI ADMIR στερούμενος του ως άνω ποσού χρημάτων, ζήτησε τα χρήματα αυτά από τον εργοδότη του ΖΑΛΑΒΡΑ ΛΕΩΝΙΔΑ, ο οποίος, κατόπιν συνεννοήσεως με την Αστυνομία του έδωσε τα χρήματα αυτά σε σημαδεμένα χαρτονομίσματα των 10.000 δρχ., τα οποία παρέλαβε ο εγκαλούμενος Καθηγητής στο Γραφείο του στο Νοσοκομείο από τον GUSHI ADMIR. Πλην αμέσως εισήλθε στο Γραφείο του η Αστυνομία και συνέλαβε τον Καθηγητή και κατέσχε τα ως άνω σημαδεμένα χρήματα. Για την ως άνω μάλιστα πράξη του ο εγκαλούμενος δικάσθηκε στις 6.6.1997 ενώπιον του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ιωαννίνων, το οποίο και τον καταδίκασε με την 910/1997 απόφασή του σε τριετή φυλάκιση. Επί ασκηθείσης εφέσεως εκ μέρους του εγκαλούμενου κατά της άνω αποφάσεως του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ιωαννίνων το Ποινικό Εφετείο Ιωαννίνων με την 147/1998 απόφασή του κήρυξε και πάλι ένοχο τον εγκαλούμενο για την ως άνω πράξη του και καταδίκασε αυτόν σε ποινή φυλακίσεως δύο (2) ετών μετατρέψιμη σε χρηματική. Η κατά της αποφάσεως αυτής ασκηθείσα παρά του εγκαλούμενου αίτηση αναιρέσεως απορρίφθηκε με την 765/1999 απόφαση του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου. Με βάση τα πραγματικά αυτά περιστατικά το Συμβούλιο δέχθηκε, ότι ο εγκαλούμενος διαπράττοντας την ως άνω αξιόποινη πράξη της δωροληψίας (παθητική δωροδοκία) για νόμιμες πράξεις (άρθρο 235 Π.Κ.) την 4.6.1996 στα Ιωάννινα, παρέβη σοβαρώς τα καθήκοντά του, επιδεικνύοντας διαγωγή απάδουσα στην αξιοπρέπεια του Πανεπιστημιακού λειτουργού, ήτοι τέλεσε το αποδοθέν σ' αυτόν πειθαρχικό αδίκημα (άρθρα 326 ν. 5343/1932).

Το Συμβούλιο λαμβάνοντας, περαιτέρω, υπόψη την βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού παραπτώματος του εγκαλουμένου και συγκεκριμένως, τη συμπεριφορά αυτού κατά την τέλεση του εν λόγω πειθαρχικού παραπτώματος, καθώς και τις δυσμενείς επιπτώσεις που είχε η τέλεση αυτού στο κύρος της πανεπιστημιακής κοινότητας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, την προσωπικότητά του και, ειδικότερα, την αιτίαν που ώθησε αυτόν στην τέλεση του ως άνω παραπτώματος (παράνομη λήψη μεγάλου ποσού χρημάτων από ενδεή αλλοδαπό, έχοντα απόλυτη ανάγκη της ιατρικής του επεμβάσεως), αλλά και τη διαγωγή του κατά το χρόνο τελέσεως του ως άνω πειθαρχικού παραπτώματος, (προσπάθησε να καλύψει αυτό), καθώς και τη μετά την τέλεση του αδικήματος στάση του, αρνούμενου να εμφανισθεί για να παραλάβει διάφορα προς αυτόν επιδοτέα έγγραφα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, σχετικά με το παράπτωμά του, αλλά και έκτοτε χωρίς με κάποια ενέργειά του να δώσει κάποιο δείγμα μεταμέλειας, επέβαλε σ' αυτόν την πειθαρχική ποινή της οριστικής απολύσεως, μετά από αμετάκλητη καταδίκη του από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο.

ΙΙ. Με την από 18.10.2007 αίτησή του προς το Συμβούλιο τούτο ο αιτών, προβάλλων ότι μετά την ανωτέρω, 11/2000, απόφαση του Συμβουλίου τούτου, με την οποία κρίθηκε ένοχος για το αποδιδόμενο σ' αυτόν πειθαρχικό παράπτωμα και επιβλήθηκε σ' αυτόν η ανωτέρω πειθαρχική ποινή, εκδόθηκε η ήδη αμετάκλητη 1490/2006 απόφαση του Αρείου Πάγου (Στ΄ Ποινικό Τμήμα - σε

Συμβούλιο), μετά την από 17-11-2004 αίτησή του για επανάληψη της διαδικασίας (αρθρ. 52 παρ. 1 Κ.Π.Δ) που περατώθηκε με την 147/1998 αμετάκλητη απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Ιωαννίνων. Με την εν λόγω απόφαση του Αρείου Πάγου ο αιτών κρίθηκε αθώος της κατηγορίας της παθητικής δωροδοκίας, ζητεί δε την κατ' εφαρμογή του άρθρου 143 του ν. 3528/2007 επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας και την απαλλαγή του από το αποδιδόμενο σ' αυτόν ανωτέρω πειθαρχικό παράπτωμα. Με τα δεδομένα αυτά, το Πειθαρχικό Συμβούλιο έκρινε (βλ. 12/2008 απόφαση αυτού), κατά πλειοψηφία, ότι η εν λόγω αίτηση με το προαναφερόμενο περιεχόμενο και αίτημα έχει ασκηθεί, νομοτύπως και εμπροθέσμως είναι τυπικά παραδεκτή και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατά την ουσία της. Μειοψήφησαν τα μέλη Ιωάννης Γρυσπολάκης και Σωτήριος Λουκάς, οι οποίοι διατύπωσαν την γνώμη ότι η υπό κρίση αίτηση για επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας ενώπιον του αυτού Πειθαρχικού Συμβουλίου, για την προαναφερόμενη αιτία, δεν έχει ασκηθεί νομοτύπως και πάντως έχει ασκηθεί εκπροθέσμως. Συνεπώς, κατά τη γνώμη αυτή, η ένδικη αίτηση είναι εκπρόθεσμη και πρέπει να απορριφθεί, ως απαράδεκτη.

ΙΙΙ. Με το άρθρο 114 παρ. 3 του ν. 3528/2007 Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α΄ 26/9-2-2007) ορίζεται ότι: «Το πειθαρχικό όργανο δεσμεύεται από την κρίση που περιέχεται σε αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή σε αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα, μόνο ως προς την ύπαρξη ή την ανυπαρξία πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αντικειμενική υπόσταση πειθαρχικού παραπτώματος». Στην παρ.4 εδαφ. 2 του ιδίου άρθρου ορίζεται ότι επαναλαμβάνεται, επίσης, η πειθαρχική διαδικασία και αν, μετά την έκδοση καταδικαστικής πειθαρχικής απόφασης, με την οποία επιβάλλεται οποιαδήποτε ποινή, εκδοθεί αμετάκλητη αθωωτική ποινική απόφαση ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα για την πράξη ή την παράλειψη, για την οποία διώχθηκε πειθαρχικά ο υπάλληλος. Περαιτέρω, το άρθρο 143 του ίδιου ως άνω νόμου (3528/2007) με τον τίτλο «Επανάληψη της Πειθαρχικής διαδικασίας» ορίζει ότι: 1. Την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας, σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 114, μπορούν να ζητήσουν τα όργανα των παρ. 1 και 2 του άρθρου 124, όταν έχει εκδοθεί καταδικαστική ποινική απόφαση και ο υπάλληλος,: όταν έχει εκδοθεί αθωωτική ποινική απόφαση εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός (1) έτους. 2. Η αίτηση για την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας απευθύνεται στο οικείο πρωτοβάθμιο ή δευτεροβάθμιο κατά περίπτωση πειθαρχικό συμβούλιο στο οποίο υπαγόταν ο υπάλληλος κατά το χρόνο τέλεσης του παραπτώματος. 3. Αν έχει εκδοθεί καταδικαστική ποινική απόφαση, κατά την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας, μπορεί να επιβληθεί πειθαρχική ποινή ανώτερη από αυτήν που είχε επιβληθεί. Αν έχει εκδοθεί αθωωτική ποινική απόφαση, μπορεί να επιβληθεί ελαφρότερη ποινή ή να απαλλαγεί ο υπάλληλος...». Κατά γενική αρχή του δικαίου, συναγόμενη από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, οι οποίες εφαρμόζονται εν προκειμένω αναλόγως, ελλείψει ειδικής πρόβλεψης στο διάταγμα της 12/6-71933 «περί της πειθαρχικής διώξεως και της τηρητέας διαδικασίας ενώπιον των κατά τα άρθρα 327 και 328 του νόμου 5343 πειθαρχικών συμβουλίων...», η πειθαρχική διαδικασία που χώρησε σε βάρος δημοσίου υπαλλήλου ή λειτουργού [όπως και το μέλος Δ.Ε.Π-Α.ΕΙ] μπορεί να επαναληφθεί ενώπιον του αυτού Πειθαρχικού Συμβουλίου, μετά την έκδοση απαλλακτικής ή καταδικαστικής πειθαρχικής απόφασης, μόνο στις περιοριστικά αναγραφόμενες στις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 114 του ως άνω νόμου περιπτώσεις. Ειδικότερα, σε περίπτωση καταδικαστικής πειθαρχικής απόφασης, με την οποία επιβάλλεται οποιαδήποτε (πειθαρχική) ποινή, η επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας, με αίτηση του πειθαρχικά καταδικασθέντος, επιτρέπεται όταν εκδοθεί αμετάκλητη αθωωτική ποινική απόφαση ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα για την πράξη ή την παράλειψη, για την οποία αυτός διώχθηκε και τιμωρήθηκε πειθαρχικά. (βλ. σχετική 1/2006 απόφαση του Συμβουλίου τούτου). Εκ των αυτών δε διατάξεων συνάγεται, περαιτέρω, ότι η πειθαρχική δίκη είναι ανεξάρτητη της ποινικής, αλλά ο πειθαρχικός δικαστής δεσμεύεται ως προς την ύπαρξη ή μη των πραγματικών περιστατικών, στα οποία θεμελιώνεται η πειθαρχική δίωξη, από απόφαση ποινικού δικαστηρίου που έκρινε ποινική κατηγορία, η οποία στηρίζεται στα «ίδια, ακριβώς, πραγματικά περιστατικά», εφόσον στο σκεπτικό της απόφασης αυτής βεβαιώνεται ρητά και με σαφήνεια ότι το ποινικό δικαστήριο έκρινε και δέχθηκε ως αποδεδειγμένη την ύπαρξη ή ανυπαρξία των πραγματικών περιστατικών (ΣΤΕ.2086/2002, 3489/1998, 1177/1988, κ.ά.).

IV. Στην υπό κρίση υπόθεση, όπως προεκτέθηκε, με την 11/2000 απόφαση του Συμβουλίου τούτου ο ήδη αιτών κρίθηκε πειθαρχικά ελεγκτέος για το αποδιδόμενο σ' αυτόν και λεπτομερώς αναφερόμενο στο σκεπτικό της αποφάσεως αυτής πειθαρχικό αδίκημα ήτοι: ενώ ήταν Καθηγητής του Τμήματος Ιατρικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων βαρέως παραβίασε τα υπηρεσιακά του καθήκοντα με πράξεις που καταδεικνύουν διαγωγή απάδουσα στην αξιοπρέπεια Πανεπιστημιακού λειτουργού και εκθέτουν σοβαρώς το γόητρο του Σώματος των ακαδημαϊκών διδασκάλων και, συγκεκριμένως, στα Ιωάννινα στις 4 Ιουνίου 1996 απαίτησε 400.000 δρχ. προκειμένου να προβεί σε χειρουργική επέμβαση του αλβανού υπηκόου RAMOS ADMIR του RESTULI, νοσηλευόμενου στη Νευροχειργουργική Κλινική του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων, μολονότι δεν είχε δικαίωμα να ζητήσει αντάλλαγμα, τελικώς δε έλαβε, αθέμιτα και παράνομα, κατόπιν διαπραγματεύσεων 300.000 δρχ. ποσόν το οποίο δεν δικαιούταν να λάβει για την ως άνω μελλοντική του ενέργεια, αφού αυτή περιλαμβανόταν στα καθήκοντά του, τελέσας έτσι την αξιόποινη πράξη της παράνομης δωροληψίας για νόμιμη πράξη. Για το πειθαρχικό αυτό αδίκημα επιβλήθηκε σ' αυτόν η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης.

V. Με την ένδικη αίτηση, ο ήδη αιτών ζητεί να επαναληφθεί η ανωτέρω πειθαρχική διαδικασία και να ακυρωθεί η προαναφερόμενη 11/2000 απόφαση του Πειθαρχικού τούτου Συμβουλίου ισχυριζόμενος, ότι για τα ίδια πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν την αντικειμενική υπόσταση του ανωτέρω πειθαρχικού παραπτώματος για το οποίο κρίθηκε πειθαρχικά ελεγκτέος και τιμωρήθηκε με την προαναφερθείσα πειθαρχική ποινή έχει εκδοθεί, η 1490/2006 απόφαση του Στ΄ Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου (σε Συμβούλιο), η οποία έκρινε ότι αυτός είναι αθώος (κατά πλειοψηφία-

μειοψήφησε ένα μέλος) για την συγκεκριμένη αξιόποινη πράξη και έπαυσε οριστικά την ποινική δίωξη για την πράξη αυτή. Όπως προκύπτει, από την επικαλούμενη και προσκομιζόμενη σε επικυρωμένο αντίγραφο ανωτέρω απόφαση (1490/2006), η οποία είναι αμετάκλητη, ο αιτών κηρύχθηκε αθώος του αποδιδόμενου σ' αυτόν ποινικού αδικήματος, της παράνομης δωροδοκίας (παθητική δωροδοκία) για νόμιμες πράξεις (άρθρο 235 Π.Κ.). Ειδικότερα, ο αιτών κηρύχθηκε αθώος του ότι: Στα Ιωάννινα την 4-6-1997 απαίτησε δώρα για την ενέργεια νόμιμης πράξης, τα οποία δεν δικαιούταν και δη, ενώ ήταν Καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και Διευθυντής της Νευροχειρουργικής Κλινικής του Περιφερειακού Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου, απαίτησε και έλαβε από τον αλβανό πολίτη ADMIR GUSHI του STEFANIT, κάτοικο Αργυροκάστρου το ποσό των 300.000 δρχ. που δεν δικαιούταν, προκειμένου να χειρουργήσει τον, επίσης, αλβανό πολίτη RAMON BENDO του RESUL, πεθερό του, ο οποίος νοσηλευόταν στην ως άνω Κλινική. Συγκεκριμένα ο αιτών επικαλέσθηκε και προσεκόμισε τα αναφερόμενα στην ανωτέρω ποινική αθωωτική απόφαση νέα αποδεικτικά στοιχεία ήτοι : 1) την 1830/2003 δήλωση ενώπιον της συμβολαιογράφου Αργυροκάστρου Άλμα Πόσι, του ασθενούς RAMON BENDO, για την εγχείρηση του οποίου φέρεται ότι ζήτησε τα χρήματα ο αιτών 2) την 10391/2003 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών Δάλλα- Πολυζώη του αστυνομικού Αναστασίου Β. Παππά, ο οποίος ήταν επικεφαλής της ομάδας των αστυνομικών που επιλήφθηκε για την επ' αυτοφώρω κατάληψή του 3) την 660/2004 ένορκη βεβαίωση ενώπιον της Γενικής Προξένου στο Λονδίνο Μαρίας Θεοφιλή, του Δημητρίου Χρ. Θεοχάρη, Επιθεωρητή Εκπαίδευσης και Επιμορφωτή Εκπαιδευτικών, ο οποίος καταθέτει ότι από τις κοινωνικές του επαφές στα Ιωάννινα εξάγει το συμπέρασμα ότι η καταγγελία κατά του γιατρού είναι προϊόν σκευωρίας και ότι ο μηνυτής Αλβανός οδηγήθηκε στην καταγγελία ύστερα από επιρροή του Λ. Ζαλαβρά. Από τα ανωτέρω νεότερα στοιχεία σε συνδυασμό με τις αποδείξεις που είχαν προσκομισθεί τόσον ενώπιον του δικαστηρίου που καταδίκασε τον κατηγορούμενο όσο και ενώπιον του Αρείου Πάγου για επανάληψη της διαδικασίας, [ο αιτών είχε υποβάλλει και άλλη αίτηση ενώπιον του Αρείου Πάγου για επανάληψη της ποινικής διαδικασίας η οποία απερρίφθη με την 1717/2002 απόφασή του), η προαναφερθείσα αθωωτική απόφαση δέχθηκε ότι: 1) ο μηνυτής ADMIR GUSHI ήθελε να αποσύρει την μήνυση κατά του ήδη αιτούντος αμέσως μετά την υποβολή της δείχνοντας πως μετάνιωσε και είχε έντονη ανησυχία και ότι ο μάρτυρας κατηγορίας Λεωνίδας Ζαλαβράς τον πίεσε να μην την αποσύρει 2) ότι τα χρήματα που φέρεται ότι ζήτησε ο αιτών δεν δόθηκαν εις χείρας του, αλλά τοποθετήθηκαν από τον ως άνω μηνυτή στη τσάντα του ήδη αιτούντος και εν αγνοία αυτού 3) το ανεξήγητο και υπερβολικό ενδιαφέρον του μάρτυρα κατηγορίας Λεωνίδα Ζαλαβρά και η υλική και ψυχική συνδρομή αυτού προς τον μηνυτή ADMIR GUSHI που γνώριζε την ελληνική γλώσσα και η όλη συμπεριφορά αυτών ενέβαλλε σε σκέψεις και προβληματισμούς σχετικά με την αλήθεια των καταγγελλομένων 4) η εισαγωγή του ασθενούς RAMON BENDO είχε γίνει στην νευροχειρουργική κλινική του Πανεπιστημίου Νοσοκομείου Ιωαννίνων χωρίς την παρέμβαση του αιτούντος και η εγχείριση αυτού ήταν προγραμματισμένη να γίνει την επόμενη ημέρα του ως άνω γεγονότος και 5) κατά την μαρτυρία του άνω ασθενούς RAMON BENDO ο ήδη αιτών δεν ζήτησε χρήματα ούτε από αυτόν, ούτε από τον γαμπρό του ή κάποιο μέλος της οικογενείας του για την εγχείρηση που επρόκειτο να του κάνει και ότι ο γαμπρός του προέβη στην ψευδή καταγγελία με την επιρροή του εργοδότη του Λ. Ζαλαβρά που είχε δικά του συμφέροντα και εκμεταλλεύτηκε το πρόβλημά του και ότι δεν έχει καμία διεκδίκηση από τον ιατρό Σωτήρη Τσεμεντζή, ούτε αυτός ούτε άλλος μέλος της οικογένειάς του.

VI. Με το ανωτέρω περιεχόμενο η κρινόμενη αίτηση είναι μεν, όπως ήδη κρίθηκε, τύποις παραδεκτή, είναι, όμως, κατ' ουσία αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί, για τους εξής λόγους: Εν όψει της υπ' αριθμ. 1490/2006 αποφάσεως του Στ΄ Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου σε Συμβούλιο, με την οποία ακυρώθηκε η καταδικαστική για τον αιτούντα υπ' αριθμ. 147/1998 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Ιωαννίνων και έπαυσε οριστικά η εις βάρος του ασκηθείσα ποινική δίωξη για δωροληψία, δεν μπορεί να αποδοθεί στον αιτούντα ότι απαίτησε και έλαβε δώρα για την ενέργεια νόμιμης πράξεως, δηλαδή ότι έλαβε χρήματα που δεν εδικαιούτο, για να υποβάλει τον μνημονευόμενο εκεί αλλοδαπό σε χειρουργική επέμβαση. Όπως, όμως, προκύπτει από την ίδια αυτή ποινική απόφαση του Αρείου Πάγου, στην οποία αναφέρεται ότι ο αιτών «δεν τελούσε εν γνώσει ότι τα ως άνω χρήματα είχαν δοθεί ύστερα από αίτημα δικό του», σκέψη που αποτελεί και την μοναδική κρίσιμη αιτιολογία της, σε συνδυασμό με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, και ιδίως τις περιεχόμενες σ' αυτόν μαρτυρικές καταθέσεις, ο αιτών, πάντως, α) Δέχθηκε να έλθει σε επαφή στο γραφείο του με αλλοδαπό συγγενή ασθενούς που επρόκειτο να εγχειρισθεί από αυτόν, για λόγους που δεν προέκυψε ότι σχετίζονται καθ' οιονδήποτε τρόπο με τα πανεπιστημιακά του καθήκοντα ή με ιατρικά ή άλλα συναφή με την εγχείρηση ζητήματα, για τα οποία και μόνον μπορούσε να προβεί στις επαφές αυτές, και μάλιστα εντός πανεπιστημιακού χώρου, β) Έλαβε, χωρίς αίτημα δικό του, χρήματα από τον αλλοδαπό αυτόν, έστω και χωρίς να θεωρεί ότι συνδέονται με την υπό επιχείρηση νόμιμη πράξη της ιατρικής επεμβάσεως. Εξ άλλου, η υπ' αριθμ. 11/2000 απόφαση του παρόντος Συμβουλίου, με την οποία είχε επιβληθεί στον αιτούντα η ποινή της οριστικής απολύσεως, είχε λάβει υπ'όψιν και είχε συνεκτιμήσει και άλλα περιστατικά, μη ευθέως συνδεόμενα με το αποδοθέν στον αιτούντα αξιόποινο αδίκημα, συγκεκριμένα δε, μεταξύ άλλων, την διαγωγή του κατά το χρόνο ανευρέσεως στο γραφείο του, του ως άνω χρηματικού ποσού και, κυρίως, την μετά ταύτα συμπεριφορά του, εγκείμενη σε αδικαιολόγητη άρνηση παραλαβής εγγράφων, τα οποία, ως εκ της ιδιότητός του, ήταν υποχρεωμένος να παραλαμβάνει, αλλά και την παρακίνηση υφισταμένου του σε ψευδείς δηλώσεις, γεγονός που, από μόνο του, καταδεικνύει ανευθυνότητα και έλλειψη συναισθήσεως στοιχειωδών ακαδημαϊκών υποχρεώσεων. Τα περιστατικά δε αυτά δεν σχετίζονται, και, επομένως, δεν αναιρούνται, με την κατ' αυτού ποινική δίωξη, η οποία έπαυσε. Όλα τα ανωτέρω περιστατικά, αυτοτελώς το καθένα εκτιμώμενα αλλά και σε συνδυα-

σμό λαμβανόμενα, μαρτυρούν έλλειψη συνειδήσεως των βασικών υποχρεώσεων του αιτούντος ως καθηγητού-ιατρού και εκθέτουν σοβαρώς το γόητρο του σώματος των ακαδημαϊκών διδασκάλων, αφού ουδόλως αρμόζει στην παράδοση του σώματος η εντός πανεπιστημιακού χώρου αδικαιολόγητη συναλλαγή με συγγενείς ασθενών, η λήψη χρημάτων από αυτούς, έστω και όχι προς τον σκοπό αξιόποινης δωροληψίας, αλλά και η παρώθηση υφισταμένων σε ψευδείς δηλώσεις. Όλα δε τα περιστατικά αυτά, εν όψει και των συνθηκών υπό τις οποίες έλαβαν χώρα, συγκροτούν την έννοια της ιδιαιτέρως βαρείας περιπτώσεως του πειθαρχικού παραπτώματος της διαγωγής που έντονα απάδει στην αξιοπρέπεια Πανεπιστημιακού λειτουργού, για το οποίο το Συμβούλιο κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί στον αιτούντα, κατά τις διατάξεις των άρθρων 1,3,5,6 και 9 του ν. 249/1976, 326 επομ. του ν. 5343/1932 και 90 παρ. 10 του ν. 1756/1988, η πειθαρχική ποινή της οριστικής απολύσεως.

Μειοψήφησε το μέλος Φλωρεντία Καλδή (Εισηγήτρια της υποθέσεως), η οποία διατύπωσε την ακόλουθη γνώμη. Η ανωτέρω αμετάκλητη ποινική απόφαση είναι: α) αθωωτική και σύμφωνα με τα γενόμενα δεκτά από την νομολογία, η έκφραση αμφιβολιών ως προς την αθωότητα του κατηγορουμένου δεν είναι συμβατή με το τεκμήριο της αθωότητας μετά την τελεσίδικη ποινική αθώωσή του, ακόμα και αν πρόκειται για αθώωση λόγω αμφιβολιών (βλ. την από 27.9.2007 απόφαση του Ε.Δ.Δ.Α που αφορά τον Βασίλειο Σταυρόπουλο κατά Ελλάδος) και β) στηρίζεται, στα αυτά ακριβώς πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε η προαναφερθείσα πειθαρχική κατηγορία και ακολούθως η 11/2000 πειθαρχική απόφαση του Συμβουλίου τούτου, με την οποία επιβλήθηκε στον αιτούντα η ως άνω πειθαρχική ποινή. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με το άρθρο 143 παρ. 2 του ν. 3528/2007, ενόψει και του άρθρου 114 παρ. 4 του ίδιου νόμου, είναι δεσμευτική για το Συμβούλιο τούτο και θα πρέπει να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη η κρινόμενη αίτηση, να κριθεί μη πειθαρχικά ελεγκτέος ο εγκαλούμενος και ήδη αιτών για το ανωτέρω πειθαρχικό παράπτωμα και να απαλλαγεί από την επιβληθείσα σ' αυτόν ποινή.

VII. Κατ' ακολουθία αυτών, η εν λόγω αίτηση πρέπει, κατά την πλειοψηφούσα γνώμη του Συμβουλίου, να γίνει δεκτή. Περαιτέρω, το Συμβούλιο κρίνει, κατά πλειοψηφία, ότι ο εγκαλούμενος τέλεσε το αποδιδόμενο σ' αυτόν και λεπτομερώς αναφερόμενο στο σκεπτικό πειθαρχικό αδίκημα και θα πρέπει να επιβληθεί σ' αυτόν η πειθαρχική ποινή της οριστικής απολύσεως, σύμφωνα με τα αναφερόμενα και στην 11/2000 απόφαση του Πειθαρχικού τούτου Συμβουλίου.

Για τους λόγους αυτούς:

Δέχεται τύποις την ένδικη αίτηση.

Διατάσσει την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας.

Απορρίπτει την αίτηση στην ουσία και

Επικυρώνει την 11/2000 πειθαρχική απόφαση, σύμφωνα με το σκεπτικό.

Δέχεται ότι ο εγκαλούμενος Σωτήριος Τσεμεντζής, Καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, τέλεσε το αποδιδόμενο σ' αυτόν και αναφερόμενο ειδικότερα στο σκεπτικό πειθαρχικό παράπτωμα και επιβάλλει σ' αυτόν την πειθαρχική ποινή της οριστικής απολύσεως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 14 Δεκεμβρίου 2009.

Ο Πρόεδρος	Ο Γραμματέας
Γ. ΚΑΛΑΜΙΔΑΣ	Β. ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΣ

Απαγγέλθηκε δε δημόσια στην αίθουσα συνεδριάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας στις 8.2.2010.

Ο Πρόεδρος	Η Γραμματέας
Δ. ΔΑΛΙΑΝΗΣ	Δ. ΜΟΥΖΑΚΗ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Βασ. Όλγας 227 **23104 23956**
ΠΕΙΡΑΙΑΣ - Ευριπίδου 63 **210 4135228**
ΠΑΤΡΑ - Κορίνθου 327 **2610 638109**
ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Διοικητήριο **26510 87215**
ΚΟΜΟΤΗΝΗ - Δημοκρατίας 1 **25310 22858**
ΛΑΡΙΣΑ - Διοικητήριο **2410 597449**
ΚΕΡΚΥΡΑ - Σαμαρά 13 **26610 89122**
ΗΡΑΚΛΕΙΟ - Πεδιάδος 2 **2810 300781**
ΜΥΤΙΛΗΝΗ - Πλ. Κωνσταντινουπόλεως 1 **22510 46654**

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Σε έντυπη μορφή

- Για τα Φ.Ε.Κ. από 1 μέχρι 16 σελίδες σε 1 €, προσαυξανόμενη κατά 0,20 € για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.
- Για τα φωτοαντίγραφα Φ.Ε.Κ. σε 0,15 € ανά σελίδα.

Σε μορφή DVD/CD

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α΄	150 €	40 €	15 €
Β΄	300 €	80 €	30 €
Γ΄	50 €	-	-
Υ.Ο.Δ.Δ.	50 €	-	-
Δ΄	110 €	30 €	-

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α.Α.Π.	110 €	30 €	-
Ε.Β.Ι.	100 €	-	-
Α.Ε.Δ.	5 €	-	-
Δ.Δ.Σ.	200 €	-	20 €
Α.Ε. - Ε.Π.Ε. και **Γ.Ε.ΜΗ.**	-	-	100 €

- Η τιμή πώλησης μεμονωμένων Φ.Ε.Κ. σε μορφή cd-rom από εκείνα που διατίθενται σε ψηφιακή μορφή και μέχρι 100 σελίδες, σε 5 € προσαυξανόμενη κατά 1 € ανά 50 σελίδες.
- Η τιμή πώλησης σε μορφή cd-rom/dvd, δημοσιευμάτων μιας εταιρείας στο τεύχος Α.Ε.-Ε.Π.Ε. και Γ.Ε.ΜΗ. σε 5 € ανά έτος.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ Φ.Ε.Κ.: Τηλεφωνικά: 210 4071010 - fax: 210 4071010 - internet: http://www.et.gr

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Έντυπη μορφή	Ψηφιακή Μορφή
Α΄	225 €	190 €
Β΄	320 €	225 €
Γ΄	65 €	Δωρεάν
Υ.Ο.Δ.Δ.	65 €	Δωρεάν
Δ΄	160 €	80 €
Α.Α.Π.	160 €	80 €
Ε.Β.Ι.	65 €	33 €

Τεύχος	Έντυπη μορφή	Ψηφιακή Μορφή
Α.Ε.Δ.	10 €	Δωρεάν
Α.Ε. - Ε.Π.Ε. και **Γ.Ε.ΜΗ.**	2.250 €	645 €
Δ.Δ.Σ.	225 €	95 €
Α.Σ.Ε.Π.	70€	Δωρεάν
Ο.Π.Κ.	-	Δωρεάν
Α΄+ Β΄+ Δ΄ + Α.Α.Π.	-	450 €

- Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. (έντυπη μορφή) θα αποστέλλεται σε συνδρομητές ταχυδρομικά, με την επιβάρυνση των 70 €, ποσό το οποίο αφορά τα ταχυδρομικά έξοδα.
- Για την παροχή πρόσβασης μέσω διαδικτύου σε Φ.Ε.Κ. προηγουμένων ετών και συγκεκριμένα στα τεύχη: **α)** Α, Β, Δ, Α.Α.Π., Ε.Β.Ι. και Δ.Δ.Σ., η τιμή προσαυξάνεται, πέραν του ποσού της ετήσιας συνδρομής του 2007, κατά 40 € ανά έτος και ανά τεύχος και **β)** για το τεύχος Α.Ε.-Ε.Π.Ε. & Γ.Ε.ΜΗ., κατά 60 € ανά έτος παλαιότητας.

* Η καταβολή γίνεται σε όλες τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.). Το πρωτότυπο διπλότυπο (έγγραφο αριθμ. πρωτ. 9067/28.2.2005 2η Υπηρεσία Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου) με φροντίδα των ενδιαφερομένων, πρέπει να αποστέλλεται ή να κατατίθεται στο Εθνικό Τυπογραφείο (Καποδιστρίου 34, Τ.Κ. 104 32 Αθήνα).

* Σημειώνεται ότι φωτοαντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές Επιταγές για την εξόφληση της συνδρομής, δεν γίνονται δεκτά και θα επιστρέφονται.

* Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα μέλη της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίου Τύπου Αθηνών και Επαρχίας, οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί, η Ε.Σ.Η.Ε.Α., τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά Όργανα και οι τριτοβάθμιες επαγγελματικές ενώσεις δικαιούνται έκπτωσης πενήντα τοις εκατό (50%) επί της ετήσιας συνδρομής (τρέχον έτος + παλαιότητα).

* Το ποσό υπέρ Τ.Α.Π.Ε.Τ. [5% επί του ποσού συνδρομής (τρέχον έτος + παλαιότητα)], καταβάλλεται ολόκληρο (Κ.Α.Ε. 3512) και υπολογίζεται πριν την έκπτωση.

* Στην Ταχυδρομική συνδρομή του τεύχους Α.Σ.Ε.Π. δεν γίνεται έκπτωση.

Πληροφορίες για δημοσιεύματα που καταχωρούνται στα Φ.Ε.Κ. στο τηλ.: 210 5279000.
Φωτοαντίγραφα παλαιών Φ.Ε.Κ.: Μάρνη 8 τηλ.: 210 8220885, 210 8222924, 210 5279050.
Οι πολίτες έχουν τη δυνατότητα ελεύθερης ανάγνωσης των δημοσιευμάτων που καταχωρούνται σε όλα τα τεύχη της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως πλην εκείνων που καταχωρούνται στο τεύχος Α.Ε.-Ε.Π.Ε και Γ.Ε.ΜΗ., από την ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου (www.et.gr).

Οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης πολιτών λειτουργούν καθημερινά από 08:00 μέχρι 13:00

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http://www.et.gr – e-mail: webmaster.et@et.gr